

SUKKOTH 8. NAP

RATTAI ROLAND

2026.10.14.

**MIK A MAI TANÍTÁS LEGFONTOSABB
ÜZENETEI, ILLETVE PONTJAI SZÁMODRA?**

“...Ugyancsak a hetedik hónapnak tizenötödik napján, amikor a földnek termését betakarjátok, az Úrnak ünnepét ünnepeljétek hét napig: az első napon nyugalom napja, és a nyolcadik napon is nyugalom napja [legyen]. 3Móz 23:38-39”¹

A kijelölt időpont hitből és szeretetből történő megtartásának eredményeképpen egy héten át elfeledkezhetünk a világról, továbbá minden olyan dologról, ami ahhoz köt minket: a létfenntartás küzdelmeiről, ahhoz kapcsolódó aggodalmakról, az életünket megkeserítő kísértésekről, és az így kialakuló zavartalan lelkiállapotnak köszönhetően **bepillantást nyerhetünk az Örök Királyság isteni nyugalomába. Az ünnepek hanyagolásának nincsen biblikus indoka vagy magyarázata, pusztán a keresztény dogma mérgező konkolya** segítségével képes az Ellenség rávenni a megtévesztettek sokaságát az engedetlenségre.

„Az ünnepségek a szokásos délutáni áldozat után kezdődtek, és az egész következő éjszaka folyamán folytak. Fuvoláztak, hárfáztak, líráztak és cintányéroztak. Aki tudott hangszeren játszani, az játszott, aki tudott énekelni, az énekelt. Mások a lábukkal dobbantottak, a combjukra csapkodtak, tapsoltak, ugráltak vagy táncoltak, mindegyik a legjobb tudása szerint, miközben dicsőítő énekeket és himnuszokat adtak elő. Nem csoda, hogy a Misna kijelenti: »Aki nem látta az önfeledt örömet (a Sátorünnepen), az soha nem látott igazi örömet az életében.«”²

A Sátoros ünnep alapvetően egy boldog, örömteli időszak Isten tiszteletére, mindazon javak felhasználásával, amelyeket Ő a természet erőin keresztül biztosít gyermekei számára. Amennyiben az ember megteszi az előzetes felkészülés kívánta erőfeszítéseket, nem csak saját szórakoztatására kell megjelennie a Sátoros ünnepen, de Isten gyermekeként ez a kötelessége is, hiszen Ő fáradozásaival mindent rendelkezésünkre bocsát, ami fizikális, mentális vagy spirituális teljességünkhöz szükségeltetik, így joggal elvárja az örömet részünkről. Nem is érheti nagyobb megtiszteltetés a halandót, mint a mindenség teremtményének gondoskodó figyelme.

„Ezek a sátrak – és nem a házaik – szolgáltak az egész Izráel népének állandó lakóhelyéül a hét folyamán. Kivéve, ha nagyon erős eső esett – amit a Misna úgy határoz meg, hogy elég erős ahhoz, hogy tönkretegye a zabkását –, a sátrakban kellett enniük, aludniuk, imádkozniuk és tanulniuk. Csak azok voltak mentesülve alóluk, akik valamilyen vallási kötelesség miatt távol voltak, a betegek és kísérőik, a nők, a rabszolgák, valamint az anyjuktól még függő csecsemők.”³

1 3Móz 23:38-39

2 Norman Hillyer: *The Tyndale New Testament Lecture, First Peter And The Feast Of Tabernacles*, 1969, 41.

3 Norman Hillyer u.o. 42.

Az élet akkoriban jóval nagyobb megpróbáltatások elé állította az embert, mint mostanság, különösen ami a fizikális életben maradás körülményeit illeti, azonban az ember jelen korunkban is hajlamos saját körülményeit borúsán látni. Ezért is fontos a Sukkoth lelkiismeretes megtartása, hiszen az ünnepek alatt a közösség tagjai egymást erősítve szolgálják Istenüket, valamint erősíthetik egymással való szeretettel teljes, megértő kapcsolataikat. **A nők jelenléte azért nem volt elvárás, mert periodikus tisztátalanságuk egyrésztől nem tette volna lehetővé az utazás teljesítését, másrésztől igencsak megnehezítette volna az ünnepség eseményein való részvételt.** Emlékezzünk arra is, hogy az Isten által elképzelt rend szerint a nők lányként apjuknak, feleségként pedig férjüknek mutatott engedelmségük révén részesedhettek a megfelelő ismeretekben és instrukciókban.

„Szólította azért Mózes Józsuét, és mondta neki az egész Izrael szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mégy be e néppel a földre, amely felől megesküdött az Úr az ő atyáiknak, hogy nekik adja, és te osztod el azt nekik örökségül. Az Úr, ő az, aki előtted megy, ő lesz te veled; el nem marad tőled, sem el nem hagy téged: ne félj és ne rettegj! És megírta Mózes e törvényt, és adta azt a papoknak, a Lévi fiainak, akik hordozzák az Úr szövetségének ládáját, és Izrael minden vénének. És megparancsolta nekik Mózes, mondván: A hetedik esztendő végén, az elengedés esztendejének idejében, a sátorok ünnepén; Mikor eljön az egész Izrael, hogy megjelenjék az Úr előtt, a te Istened előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt: olvasd fel e törvényt az egész Izrael előtt fülük hallására. Gyűjtsd egybe a népet, a férfiakat, az asszonyokat, a kicsinyeket és a te jövevényedet, aki a te kapuidon belül van, hogy hallják és tanuljanak, és féljék az Urat, a ti Isteneteket, és tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden igéjét. És az ő fiaik is, akik nem tudják [még], hallják és tanulják meg, hogy az Urat, a ti Isteneteket kell félni mindaddig, amíg éltek azon a földön, amelyre általkeltek a Jordánon, hogy bírjátok azt.” [5Móz 31:7-13]

A hívó életének talán az egyik legfontosabb és legalapvetőbb része az Isten instrukcióinak megismerésére, megértésére, illetve gyakorlati alkalmazására való hitből fakadó, szeretettel teljes törekvés. A mozgalmas és zsúfolt mezőgazdasági életvezetéssel járó hétköznapi teendők nemcsak lefárasztották az embereket, de az is tanulmányozására, valamint a megszerzett ismeretek feldolgozására fordítható szabadidejüket is jelentős mértékben korlátozták. Amint az Mózes szavaiból is kiderült, **a betakarítás után megtartott ünnep biztosította nyolc nap a létfenntartás követelte elfoglaltságok miatt a hívó fejlődésében keletkezett hiányosságok, valamint elmaradások pótlására is remek alkalmat jelentett.**

„Mint par excellence »ünnep« és »az Úr ünnepe«, ez az esemény a végső, örömteli aratásra való várakozást jelképezte, amikor Izrael földi küldetése beteljesedik azzal, hogy a világ minden nemzete az Úrhoz gyűlik, amint azt Zakariás (14:16)⁴ megjövendölte.

⁴ „És lesz, hogy akik megmaradnak mindama népek közül, amelyek Jeruzsálem ellen jönnek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregek Urának, és megünnepeljék a sátorok ünnepét. És lesz, hogy aki nem megy fel e föld nemzetségei közül Jeruzsálembe, hogy hódoljon a királynak, a Seregek Urának: nem lesz azokra eső. És ha nem megy

Josephus »a legszentebb és legnagyobb ünnepnek« nevezi, és hasonló módon Philo, valamint a rabbik a Misna egészében is megkülönböztetik ezt az ünnepet az összes többi vallási ünneptől.”⁵

Isten ünnepei erősen szimbolikus tartalmuk jóvoltából az egész üdvtörténetet magukba foglalják, annak már megtörtént, éppen az aktuális jelenben zajló, illetve jövőbeli eseményeivel egyetemben. Isten kijelölt napjainak tiszteletben tartása nélkül az ember nem is mondható igaz hívőnek, nem lehet az Ő gyermeke és nem fog bejutni az Ő Királyságaiba. **Az ünnepek megtartása pusztán engedelmesség kérdése, mivel logikus, racionális vagy praktikus okokkal nem igen tudunk szolgálni a kételkedőknek.** A szent írások tekintélyét el nem fogadók joggal tehetik fel a kérdést: Bármely más napon lehetséges a pihenés, visszavonulás a munkától, valamint a testvéri közösség építése, miért lenne tehát szükség egy szabályozott, törvénybe foglalt liturgikus rendszerre, különösen Jézus Krisztus törvényt eltörölő áldozatát követően? Ez a gondolkodásmód vezette a korai kereszténység, illetve a velük együttműködő szekuláris uralkodókat is az új vallás kialakítása során:

„Az úgynevezett *Kalandaet*, az úgynevezett *Votat* és az úgynevezett *Brumaliat* és a *marcius első napján tartott ünnepséget egyszer s mindenkorra el akarjuk törölni a hívők közösségéből*. Ugyanígy a *nők nyilvános táncait is, lévén szemérmetlenek, és sok romlás és kár származhatik belőlük*. *Eltávolítjuk aztán a pogányok által hamisan istennek nevezettek nevében történő táncokat, akár férfiak, akár nők teszik, és a régi szokás szerint végzett, a keresztény életmódtól idegen szertartásokat (telete)*. Úgy határozunk, hogy férfiak nem ölthetnek női ruhát, és a nők sem férfiakhoz illőt. Sem komikus, sem szatirikus, sem tragikus maszkokat nem szabad viselni. Nem szabad az átkos Dionysos nevet kiáltani, miközben a szőlőt tapossák a kádakban, sem amikor a bort a hordókba (pithos) öntik. Akik mostantól fogva a felsoroltak közül bárminek a véghez vitelével próbálkoznak, bár tudatában vannak ezeknek [a tilalmaknak], őket, ha klerikusok, elrendeljük, hogy letetessék, ha laikus, kiközösítsessék.”⁶

Az emberiség túlnyomó többsége tisztában volt, és mind a mai napig tisztában is van, a vallási ünnepek spirituális jelentőségével és erejével, az Ellenség ezért is dolgozik a tőle megszokott fondorlatos módszerekkel a különválasztott időpontok köztudatból való kitörlésén. Ezen törekvésnek eredményeképpen, a mai modern, különösen a fejlett, nyugati világban jellemző materiális gondolkodással együtt járó ideológiák segítségével sikeresen távolítja el az embereket a saját maguk által választott istenségtől, és tereli őket az egyetemes vallás spirituálisan halott rendszere felé.

fel, vagy nem jön fel az egyiptomi nemzetség, ő rájuk sem lesz; [de] lesz az a csapás, amellyel megcsapkodja az Úr a népeket, akik nem mennek fel a sátorok ünnepét megünnepelni. Ez lesz Egyiptomnak büntetése, és mindama népek büntetése, akik nem mennek fel a sátorok ünnepét megünnepelni.” [Zak 14:16-19]

5 Norman Hillyer u.o. 40.

6 Trullói zsinat, 692, 62. kánon

A keresztény vallás ennek az erőfeszítésnek a zászlóshajója. Mindezek tükrében figyeljük meg hogyan figyelmeztette Tertullianus a kereszténység hagyományaitól eltávolodni kívánó hívőket:

„Így »pusztul el« az a hívő is, aki visszacsúszott az eszeveszett kocsihajtók, a vérszomjas gladiátorok, a mocskos színpad és a hiábavaló sportversenyek látványosságába, vagy a világi ünnepek lakomáiba, amely az idegen [istenek] bálványimádásának szolgálatában áll, vagy olyan művészetek iránt mutat veszélyes kíváncsiságot, amelyet áthat az Ige tagadása vagy annak káromlása. Ilyesmik miatt [a bárány] a nyájon kívülre kerül, vagy talán a harag, a kevélység, a versengés, és végül – ahogy gyakran megesik – a feddés elutasítása miatt szakad el [a nyájtól]. Meg kell keresni és vissza kell hozni. Az ilyen helyreállítható, nem pusztul el, hacsak odakint nem marad.”⁷

A dátumok eltérhetnek, a végrehajtás metódusa változatos lehet, ám a kijelölt időpontok örökre és kötelezően vonatkoznak minden Istent szolgáló, az Ő Fiát követő, magát igazhitűnek valló férfira és nőre. Éppen ezért készítette az Ellenség csapdáit a kétszívűek, illetve tudatlanok lábai elé, melyek csak arra várnak, amint az kiderül eme modern példából is, hogy törbe ejtsenek bennünket, az Isten Különválasztott Szava által kijelölt igazságot elménkben megfertőzve az ő halálos ígéjével:

„Mint láttuk, az egyház művészi nyelvének kidolgozása során befogadta az antik formákat, az antik szimbólumokat, sőt még az antik világ mítoszait is, vagyis pogány kifejezőeszközöket sajátított el. Azzal azonban, hogy befogadta, egyúttal meg is tisztította, krisztianizálta és új tartalommal töltötte meg őket. Miként az egyházatyák a pogány filozófia teljes apparátusát felhasználták teológiájukban, ugyanúgy az egyház képzőművészete is az antik világ legnemesebb hagyományait örökölte meg. Magába olvasztotta a görög, az egyiptomi, a szír, a római és más művészetek elemeit, krisztianizálta ezt az összetett és gazdag örökséget, és a keresztény tanítás követelményeinek megfelelően megváltoztatva, teljesen saját szándékainak kifejezésére használta fel azt. A kereszténység mindent elfogad a pogány világból, ami az övé, és amit ő »Krisztus előtti kereszténységnek« nevez, vagyis az igazság korábban, Krisztus előtt megnyilvánuló, szétszóródott részeit. A kereszténység ezeket egyesíti, s a kinyilatkoztatás teljességének részévé teszi őket... Ez a folyamat nem a pogányság kereszténységre gyakorolt hatásából állt, hanem, éppen fordítva, a pogányság azon elemeinek beáramlásából, amelyek képesek voltak a kereszténység részévé válni. Az egyház a pogány szokásokat nem elfogadta, hanem krisztianizálta, és nem a keresztény művészet – s ezáltal maga a kereszténység – vált pogánnyá, miként ezt gyakran állítják, hanem a pogány művészet lett kereszténnyé.”⁸

7 Tertullianus: De Pudicitia / Az erkölcsi tisztaságról, VII. 15.-16. (Fordította: Grüll Tibor)

8 Leonyid Uspenszkij: Az ikon teológiája az ortodox egyházban. Ford. Kriza Ágnes. Budapest: Kairosz – Paulus Hungarus, 2003. 46-47.

2026 ünnepeinek videói:

1. Kovásztalan Kenyér Ünnepe 1.Nap 20260408:
<https://video.yahuahutja.hu/lessons/torveny-es-kegyelem-az-ujszovetsegben-xxiv/>
2. Kovásztalan Kenyér Ünnepe 7.Nap 20260414:
<https://video.yahuahutja.hu/lessons/torveny-es-kegyelem-az-ujszovetsegben-xxvi/>
3. Sabuot – Pentekoszt 20260528: <https://video.yahuahutja.hu/lessons/sabuot-pentekoszt-2026/>
4. Kürtzengés Ünnepe 20260923: <https://video.yahuahutja.hu/lessons/20260923-kurtzenges-unnepe/>
5. Engesztelés Napja 20261002: <https://video.yahuahutja.hu/lessons/20261002-engeszteles-napja-2026/>
6. Sátrak Ünnepe 1. Nap 20261007: <https://video.yahuahutja.hu/lessons/20261007-satrak-unnepe-1-nap/>
7. Sátrak Ünnepe 8. Nap 20261007: